

Yûnus Emre

– HalistinKukul · 20 Temmuz 2012

YÛNUS EMRE

Nasıl ki , baharda , topraktan buhar
Yükselirse göğ e öyle tüterim!
Kökü derinlerde bir ulu çınar
Gibi damar damar onda biterim!

Çağır yürüyelim yolun üstünde;
Sevgine dâvet et bizi gelemim!
Berâber olunca mahşer gününde,
Şefaatin ile biz de gülelim!

Neden daralıyor göğüs kafesim!
Neden gözyaşlarım nefsimi yıkar!
Neden bir fânûsu aşmıyor sesim;
Neden karanlıkta kaçır uykular?

Yolların ucunu, ucuna bağla!
Sevginle zamanı doldur çabucak.
Kuşat çevremizi rengârenk ağla;
Bir kıvılcım ile tütsün bu ocak!

Örtsün karanlığı nûrdan perdeler!
Göğüs kafesime sığsın kâinat.
Sevgi de, sohbet de hepsi sendeler;
İşte mutlu hayat, işte hakikat!

Gönlümüze düşen kaçınıcı cemre;
Kaçınıcı çırpınış, kaçınıcı seher!
Hakk'a giden yolda ey Yûnus Emre,
Bu sırrı sen çözdün, bize ışık ver!

M.Hâlistin KUKUL